

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 6, Praha 1, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2014, č. j. MMR-19577/2014-83/1335, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2015, č. j. 46 A 68/2014 - 32,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 27. 10. 2015, č. j. 46 A 68/2014 – 32. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel nezaplatil soudní poplatek, a proto jej Nejvyšší správní soud vyzval usnesením ze dne 29. 3. 2016, č. j. 2 As 279/2015 – 24, ke splnění poplatkové povinnosti ve výši 500 Kč (stěžovatel byl částečně osvobozen od soudního poplatku krajským soudem a přiznané osvobození se podle § 36 odst. 3 s. ř. s. vztahuje i na řízení o kasační stížnosti) ve lhůtě do 7 dnů od doručení výzvy s poučením, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, bude řízení o kasační stížnosti zastaveno. Toto usnesení bylo doručeno stěžovateli vložением do schránky dne 1. 4. 2016.

[2] Na základě uvedeného usnesení podal stěžovatel dne 8. 4. 2016 návrh na plné osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud jej posoudil a usnesením ze dne 19. 5. 2016, č. j. 2 As 279/2015 – 29, jeho návrh zamítl, neboť dospěl k závěru, že ve stěžovatelově případě není dán důvod pro úplné osvobození. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud opětovně vyzval stěžovatele ke splnění poplatkové povinnosti do 7 dnů od doručení usnesení. Toto usnesení bylo doručeno stěžovateli vložением do schránky dne 24. 5. 2016. Lhůta pro splnění poplatkové povinnosti tedy začala plynout ve

středu 25. 5. 2016 a poslední den ke splnění poplatkové povinnosti bylo úterý dne 31. 5. 2016.

[3] Protože soudní poplatek nebyl na výzvu soudu do dnešního dne zaplacen, Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[4] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že k podání stěžovatele ze dne 26. 5. 2016 již nepřihlížel, neboť stěžovatel v něm netvrdil ani nedokládal žádné nové relevantní skutečnosti ve vztahu ke splnění své poplatkové povinnosti 500 Kč za řízení o kasační stížnosti či ke svým poměrům relevantním pro míru osvobození od poplatkové povinnosti. Lze proto setrvat na vícekrát již Nejvyšším správním soudem vyslovených závěrech, že stěžovatel má co do řešení otázky osvobození od soudních poplatků dostatečné povědomí o svých hmotných a procesních právech, a že tedy v jeho případě není dána podmínka nezbytnosti ustanovení advokáta pro účely dalšího řešení otázky úplného osvobození od soudních poplatků (viz k tomu shodné závěry uvedené ve vztahu ke stěžovateli v rozsudcích Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Ans 19/2012 - 15 ze dne 25. 1. 2013, č. j. 7 As 109/2014 - 11 ze dne 18. 9. 2014 a č. j. 8 As 15/2015 - 32 ze dne 24. 6. 2015). V takovém případě je otázka samotné poplatkové povinnosti již vyřešena usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2016, č. j. 2 As 279/2015 - 29, zmíněným shora, a bez změny poměrů stěžovatele ji nelze řešit jinak. O čemkoli, co by nasvědčovalo změně poměrů stěžovatele, přitom není Nejvyššímu správnímu soudu ani z tvrzení stěžovatele, ani z jiných soudu známých skutečností týkajících se jiných věcí stěžovatele známo.

[5] Za těchto okolností je proto nutnou podmínkou jakéhokoli dalšího postupu v řízení o kasační stížnosti předchozí zaplacení částky 500 Kč na soudním poplatku. K ní ve lhůtě k tomu stanovené ani po jejím uplynutí do dnešního dne nedošlo, a proto bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno.

[6] Je-li řízení o kasační stížnosti zastaveno z důvodu nesouvisejícího s vlastním obsahem kasační stížnosti – a přesně takový důvod je dán nyní v podobě nezaplacení soudního poplatku - nelze uvažovat o tom, zda by popřípadě nebyly dány důvody k ustanovení advokáta stěžovateli za účelem zpracování (či přesněji řečeno doplnění) kasační stížnosti, jak o to stěžovatel v kasační stížnosti samotné, datované dnem 3. 11. 2015 a doručené Krajskému soudu v Praze též den, požádal. Proto Nejvyšší správní soud o tomto návrhu stěžovatele již nerozhodoval, neboť tak by mohl učinit teprve za podmínky předchozího „pozitivního“ vyřešení otázky poplatkové povinnosti (tj. za nyní daných poměrů stěžovatele po zaplacení soudního poplatku 500 Kč).

[7] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jelikož řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2016

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu